

ASSOCIACIÓ DE MARES I PARES D'ALUMNES
IES Joan Coromines
Passeig Marítim, s/n · 12580 Benicarló

"Resulta que acabo d'entrar en una crisi profunda", digué a l'amic. "M'he plantejat el problema del sentit de la vida i no en puc treure l'entrellat".
L'amic, que en aquells moments afrontava un conflicte de lletres vençudes i d'un amor contrariat (tot alhora), se'l va mirar interrogativament.
-I doncs? Què hi podríem fer?
-No ho sé. Per això t'he vingut a veure, perquè tu tens unes mans de plata i sempre has estat traçut de mena.

De teves a meves (a De teves a meves, Pere Calders)

(ELLA):

Amb una tronada maleta de postguerra en una mà, pantalons de xeviot, caçadora de pell per la cintura i dient aquest conte de Pere Calders irrompia la Carme Pla en escena. Aforament ple a la sala d'actes de l'IES Coromines, silenci i expectació entre l'alumnat.

Dimecres 27 de febrer a les 11h25 i patrocinat per l'AMPA i pel nostre centre d'ensenyament públic hem tingut la sort de gaudir de l'obra *Contes sorneguers*, una adaptació al teatre d'uns microcontes de Pere Calders, escriptor del qual acabem de celebrar el centenari del seu naixement (Barcelona 1912-1994).

Això de la mà i el talent de l'actriu Carme Pla (Terrassa 1966) diplomada per l'Institut de Teatre de Barcelona. Membre i fundadora de la Companyia de teatre Tde Teatre amb el qual porta una trajectòria de 20.

Entre els muntatges en què ha participat hi ha *Tres dones i un llop* (de Javier Daulte), *Hamlet* (de William Shakespeare, direcció d'Oriol Broggi), *No és tan fàcil* (de Paco Mir) o *La filla del mar* (d'Àngel Guimerà). Carme Pla ha

participat també en sèries i programes de televisió de TV3 (*La Sagrada Família* de Dagoll Dagom, *Laura*, *Plats bruts*, *Efectes secundaris*, *Laura*, *Donesd'aigua*, *Tres pics i repicó*, *Tres estrelles* de El Tricicle), TV2 (*Plàstic*), Antena 3 TV (*Los ladrones van a la oficina*), Canal Plus (*Crack*) i Telecinco (*Hospital Central*). O en les pel·lícules *L'última nit d'Elvis* d' Oriol Ferrer, *Ficción* i *En la ciudad* de Cesc Gay i *No et tallis ni un pèl* de Francesc Casanovas.

(I ELL):

« —Per què vàreu començar a escriure?

—Perquè tenia el cap ple d'històries. En principi, les escrivia per explicar-me-les a mi mateix, tot posant-les en net. De moment, no comptava amb l'opinió dels altres. Jo tot sol era empresari i públic. Però mentiria si no confessés que quan algú, un amic, em va dir que de tant en tant l'encertava, em vaig sentir molt afalagat. En alguna ocasió, he dit que envejo els escriptors per als quals, segons afirmen ells, el fet d'escriure els representa sofrir; em sembla un símbol de la transcendència del seu treball.

M'avergonyeix de confessar que a mi em passa al revés, que sofreiro quan no puc escriure. I que em diverteixo molt quan ho faig. »

—Pere Calders a Lluís Busquets i Grabulosa, *Pere Calders, contista, burleta i diverti*

Ningú no volia dir-li a quina hora passaria el tren. El veien tan carregat de maletes, que els feia pena explicar-li que allí no hi havien hagut mai

ni vies ni estació.

L'exprés (a contes breus, de Pere Calders)

Escriptor i dibuixant, conegut sobretot per la seva faceta de **contista**, va rebre, entre altres guardons, la **Creu de Sant Jordi** de 1982 i el **Premi d'Honor de les Lletres Catalanes** de 1986. A més de contes, Calders també va escriure diverses novel·les i articles periodístics en algunes de les publicacions més importants de Catalunya. Contes plens d'ironia en què la frontera d'allò real i el que no ho és es difumina. *Humor absurd, amb mala bava, en resum, sornegueria però amb molta elegància*: la Carme Pla ho explicava així als alumnes que es van quedar a conversar amb ella en acabar la funció. *Fer aquesta tria de contes de l'obra de l'escriptor ha estat molt complicada perquè en té molts i de molt bons.*

L'altre dia, mentre m'afaitava, vaig descobrir-me una altra cara. I no m'era pas desconeguda, s'assemblava a la d'un veí meu que no puc veure, un home insuportable amb el qual ens barallem a cada pas. Des d'aleshores em tinc mania i m'odio, ja no em puc quedar sol amb mi mateix. *Miratge, (De teves a meves, Pere Calders)*

Després de la Guerra Civil Espanyola, on Calders va combatre pel bàndol republicà, es va exiliar a Mèxic on va viure vint-i-tres anys de la seva vida. Amb els contes escrits durant els seus primers anys d'exili va confeccionar un recull anomenat *Cròniques de la veritat oculta*, el seu llibre més conegut, amb el qual va guanyar el Premi *Víctor Català* de 1954. Calders, però, no va esdevenir realment popular fins a l'any 1978 amb l'estrena d'*Antaviana*, una obra de teatre de Dagoll Dagom basada en els seus textos. Arran de l'èxit d'*Antaviana* es van reeditar molts dels seus llibres i es va traduir la seva obra a quinze llengües diferents. L'any 1992 la Universitat Autònoma de Barcelona el va investir *Doctor honoris causa*.

Un dia, només per provar què passava, amb un esperit arrauxat d'aventura, vaig travessar un carrer amb el semàfor en vermell. No ho aconsellaria pas a ningú! No tan sols em van atropellar dos vehicles

ASSOCIACIÓ DE MARES I PARES D'ALUMNES
IES Joan Coromines
Passeig Marítim, s/n · 12580 Benicarló

ahora, sinó que vaig haver d'aguantar uns insults d'aquells que deixen tota la família en entredit.

Ara, amb la lliçó apresada, condueixo la cadira de rodes amb un respecte absolut a les regles de trànsit.

Per si algú m'escolta: a L'honor a la deriva, Pere Calders)

Amb la lliçó apresada, senyora Pla, senyor Calders, ens hem acomiadat de vostès pletòrics i probablement amb el cuquet de mirar dins algun conte més d'aquest gegant de la literatura del segle XX.

Els membres del departaments de valencià i de castellà de l'IES Joan Coromines